

ת"פ (חיפה) 11320-02-23 - מדינת-ישראל נ' ראתב סביחאת

ת"פ (חיפה) 11320-02-23 - מדינת-ישראל נ' ראתב סביחאת, מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 11320-02-23

מדינת-ישראל

נגד

ראתב סביחאת (עציר),

עלי מונדר (עציר),

אנס סלמאן (עציר),

אמיר אבו סראיה (עצור/אסיר בפיקוח),

אחמד גאנם (עצור/אסיר בפיקוח),

בית המשפט המחוזי בחיפה

[17.07.2024]

בפני כבוד השופט גיל קרזובם

גזר דין

נאשמים 1, 2, 3, 4

כללי

1. הנאשמים הודו והורשעו בתאריך 17.04.24 בעבירות כדלקמן:

נאשם מס' 1:

כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 רישא + 29 לחוק העונשין, סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 418(א) רישא + 29 לחוק העונשין, הדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין,

ואיומים - עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק העונשין.

נאשם מס' 2:

חטיפה - עבירה לפי סעיף 369 + 29 לחוק העונשין, שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 רישא + 29 לחוק העונשין סחיטה

בכוח - עבירה לפי סעיף 427(א) רישא + 29 לחוק העונשין, סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 418(א) רישא + 29 לחוק העונשין, נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום - עבירה לפי סעיף 40(ב) לחוק

לחוק שירותי תשלום, והדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין.

נאשם מס' 3:

חטיפה - עבירה לפי סעיף 369 + 29 לחוק העונשין, שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 רישא + 29 לחוק העונשין סחיטה

בכוח - עבירה לפי סעיף 427(א) רישא + 29 לחוק העונשין, סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 418(א) רישא + 29 לחוק העונשין, נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום - עבירה לפי סעיף 40(ב) לחוק

לחוק שירותי תשלום, ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום - עבירה לפי סעיף 40(ב) לחוק שירותי תשלום.

נאשם מס' 4:

חטיפה - עבירה לפי סעיף 369 + 29 לחוק העונשין, שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 רישא + 29 לחוק העונשין, סחיטה

בכוח - עבירה לפי סעיף 427(א) רישא + 29 לחוק העונשין, סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 418(א) רישא + 29 לחוק העונשין, פירוק מרכז - עבירה לפי סעיף 413(ב) + (ג) 29 לחוק העונשין,

נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום - עבירה לפי סעיף 40(ב) לחוק שירותי תשלום.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשמים.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, מ.כ, יליד 1968 ("המתלונן"), הוא איש עסקים, ובזמנים הרלבנטיים לכתב האישום היו בינו לבין אדם אחר ("האחר") קשרים עסקיים, במהלכם צבר המתלונן חוב

לאחר בסך כ- 200,000 ₪ ("החוב").

על רקע האמור לעיל, עובר לתאריך 9.11.22, החליט נאשם 1 לסחוט את המתלונן לשם גביית החוב בתוספת קנסות. לשם כך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 9.11.22, פנה נאשם

1 למתלונן וביקש ממנו להגיע לביתו, ובתאריך 9.11.22 בשעות הערב, הגיע המתלונן לביתו של נאשם 1 ("הבית"), שם המתין לו נאשם 1 ואמר לו שהם ימתינו לבואו של נאשם 5 ואז יקיימו את

הפגישה. כעבור פרק זמן קצר, הגיע נאשם 5 אל הבית ואמר למתלונן כי החוב שייך לו וכעת הוא חייב לו 3,000,000 ₪ אך הוא מוכן להתפשר על סכום של 1,500,000 ₪ ("החוב החדש"), אותם

דרש לקבל תוך שבוע ימים. המתלונן אמר לנאשמים 1 ו-5 כי לא יוכל לעמוד בתשלום החוב החדש בפרק זמן זה, שכן יש לו חובות נוספים דחופים. בשלב זה, איימו נאשמים 1 ו-5 על המתלונן,

בצוותא חדא, בפגיעה שלא כדון בגופו או בגוף אדם אחר, ברכושו ובפרנסתו, וכן הטילו עליו אימה, בכך שנאשם 5 אמר למתלונן כי הוא ידע איך להביא את הכסף שלו, זאת בכוונה להפחיד את

המתלונן או להקיטו, ונאשם 1 אמר לו כי הם אכזריים ואם הוא לא ישלם להם הוא ירה עליו ועל ילדיו, זאת בכוונה להפחידו או להקיטו. בשל חששו של המתלונן מפניהם, ביקש המתלונן פרק זמן של

כשבוע ימים על מנת להסדיר את החוב החדש ועזב את המקום.

מספר ימים לאחר מכן, פנה נאשם 1 אל המתלונן ושאל אותו אם הוא ארגן את הכסף. המתלונן השיב כי אין לו שום חוב כלפיו, ובתגובה איים נאשם 1 על המתלונן בפגיעה שלא כדון בגופו, בחירותו,

בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחידו או להקיטו.

לקראת סוף חודש דצמבר 2022, ומשלא שילם המתלונן את החוב החדש, רקמו נאשמים 2-4 תכנית לחטוף את המתלונן ולהביאו בפני נאשם 1 ("התוכנית"). במסגרת התוכנית ולשם קידומה, פנה

נאשם 2 למרות עיסא ("מרות"), מסר לה את מספר הטלפון של המתלונן, אמר לה כי המתלונן חייב לו כסף, והנחה אותה ליצור קשר עם המתלונן ולגרום לו להיפגש עימה, כל זאת, על מנת שהוא

ומי מהנאשמים יגיעו אל הפגישה ויפעלו לגביית החוב ולסחיטת המתלונן.

בהתאם לתוכנית ולצורך מימושה, בתאריך 29.12.22 יצרה מרות קשר טלפוני עם המתלונן והחלה לנהל עמו שיחת חולין, לאחר שהציגה בפניו מצג שווא ולפיו היא קיבלה את הטלפון שלו מ"בחורה".

הקשר הטלפוני כלל שיחות טלפון והתכתבויות באמצעות יישומון וואטסאפ והם קבעו להיפגש בתאריך 1.1.23 בשעות הצהריים המוקדמות, בחוף הים בקיסריה, ומרות עדכנה בכך את נאשם 2.

בתאריך 1.1.23 בסמוך לשעה 11:00, הגיעה מרות לחוף הים בקיסריה, ברכב מסוג יונדאי על מנת לפגוש את המתלונן. באותו מועד, בהתאם לתוכנית ולשם מימושה, הגיעו נאשמים 2-4 לחוף הים

בקיסריה, לרכב מסוג סקודה במטרה לחטוף את המתלונן כדי לסחוט אותו ולהגיע אותו לשלם את החוב החדש, והמתינו לבואו. אולם, בשל אילוצים אחרים, הודיע המתלונן למרות כי אין באפשרותו

להגיע, ומרות עדכנה בכך את נאשם 2.

בהמשך לאמור לעיל, ולשם קידום התוכנית, הנחה נאשם 2 את מרות להמשיך לפעול על מנת להיפגש עם המתלונן. בהתאם להנחיה, המשיכה מרות לקיים קשר טלפוני עם המתלונן, ובתאריך

9.1.23 קבעו מרות והמתלונן להיפגש בחיפה ביום 10.1.23, ומרות עדכנה בכך את נאשם 2. בתאריך 10.1.23, בשעה 7:20 לערך, התקשר המתלונן למרות ואמר לה להגיע למלון בוטיק "אדווה"

בקניון M הדרך בבית ינאי ומרות עדכנה בכך את נאשם 2. בשעה 8:33 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן אל המלון כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה סופרב, ונכנס לחדר מס' 7 בקומה הרביעית במלון.

בשעה 9:12 או בסמוך לכך, הגיעה מרות לחניון הסמוך למלון כשהיא נוהגת ברכב היונדאי, ונאשמים 2-4 הגיעו לחניון ברכב מסוג פורשה קאיינ. בשלב זה, ניגש נאשם 2 לרכב היונדאי ומסר למרות

סכום כסף מזומן בסך 2,200 ₪ עבור חלקה בתוכנית.

לאחר מכן, התקשר המתלונן למרות והנחה אותה כיצד להגיע לחדר וזו עלתה לחדר. בהיותם בחדר, שוחחו מרות והמתלונן למשך מספר דקות, והמתלונן נכנס אל המקלחת ומרות עדכנה בכך את

נאשם 2. בעקבות העדכון, בשעה 10:06 עלו נאשמים 2-4 במעלית המלון והגיעו אל החדר. מרות פתחה להם את הדלת, ועם כניסתם היא עזבה את החדר, והמתינה ברכב היונדאי בחניון.

בהיותם בחדר, נכנסו נאשמים 2-4 אל המקלחת וצילמו את המתלונן בעירום בלא הסכמתו ותקפו אותו, בצוותא חדא ושלא כדון, בכך שנאשמים 2 ו-3 הכו אותו באמצעות אגרופים בפלג גופו העליון

וכן בעטו בו ברגליו. מיד לאחר מכן, הוציאו נאשמים 2-4 מכיס מכנסיו של המתלונן כסף מזומן בסך 8,000 ₪, שיק על סך 25,000 ₪ הרשום לפקודת "חברת אלום אלזייטונה בע"מ" וכן את תעודת

הזהות של המתלונן, כרטיס דלק, כרטיס קופת חולים וכן כרטיס אשראי השייך לאשתו של המתלונן ("הרכוש הגנוב"). כל זאת, עשו נאשמים 2-4 בצוותא חדא, כדי להשיג את הרכוש הגנוב או כדי

למנוע התנגדות לגבייתו או להתגבר עליה, בלא הסכמת המתלונן, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, ובכוונה לשלול את הרכוש הגנוב מהמתלונן שילת קבע, ועל מנת להטיל עליו אימה ולהגיעו

לשלם את החוב החדש. כמו כן, נטלו נאשמים 2-4 מהמתלונן את הטלפון הנייד שברשותו.

מיד לאחר מכן, כפו נאשמים 2-4 על המתלונן בכוח או באיומים, ללכת מהמלון. המתלונן התלבט, ובשעה 10:19 או בסמוך לכך, נאשמים 2-4 והמתלונן יצאו מהחדר ונכנסו אל מעלית המלון, כשהם

מובילים את המתלונן, בצוותא חדא, בניגוד לרצונו, באיומים בפגיעה שלא כדון בגופו ועל מנת להפחידו או להקיטו, וכשהם מטילים עליו אימה בכדי להגיעו לשלם את החוב החדש. בהגיעם אל החניון,

נכנסו נאשמים 1 ו-3 יחד עם המתלונן לרכב הסקודה, כאשר נאשם 2 נוהג ברכב הסקודה. במקביל, נאשם 4 נכנס לרכב הפורשה ומרות נכנסה לרכב היונדאי וכולם החלו בנסיעה בשיירה לכוון ביתו

של נאשם 1 ביישום סאלם, כל זאת במסגרת התוכנית ולשם מימושה.

בשעה 11:00 לערך, הגיעו שלושת הרכבים ליישוב סאלם ונכנסו למתחם הבית. נאשמים 2-4 הובילו את המתלונן לחדר הארחה שנמצא במתחם, שם הם החזיקו אותו עם נאשם 1, בניגוד לרצונו ושלא כדן, והמתינו לבואו של נאשם 1. נאשמים 2-4 קיללו את המתלונן ודרשו ממנו לפתוח את הטלפון הנייד שלו, ותקפו אותו, בכך שנאשמים 2 ו-3 הכו אותו באמצעות אגרופים בכתפיו ובגבו ובעטו ברגליו.

כשעה וחצי לאחר מכן, הגיע נאשם 1 אל חדר הארחה. בשלב זה, איימו נאשמים 1-4 על המתלונן בפגיעה שלא כדן בגופו או בגוף אדם אחר, ברכושו ובפרנסתו וכן הטילו עליו אימה, בכך שנאשם 1 אמר למתלונן כי החוב שלו עומד כעת על סכום של ₪ 6,500,000, ואם הוא לא ישלם את החוב הבן שלו ישלם את החוב, או שהמתלונן ישלם ככוח הוא יראה דברים שהוא לא חשב עליהם, וכי המתלונן לא יצא מהמקום והוא יכלא אותו במחסן או קונטיינר ויוריד אותו לבאר. כל זאת, עשו נאשמים 1-4 בצוותא חזא עם מרותו, בכונה להפחיד את המתלונן או להקיטו, ועל מנת להניע אותו לשלם להם את החוב החדש וקנסות מופקעים.

בעקבות מעשיהם של נאשמים 1-4, הביטח המתלונן להעביר לידי נאשם 1 תוך מספר ימים 200,000 ₪, ולגבי היתרה ביקש שיעשו הסכם. בשלב זה, ערך נאשם 2 מסמך בכתב ידו, ולפיו המתלונן מוסר לידי נאשם 1 את רכב הסקודה מרצונו הטוב על חשבון החוב וכל התשלומים על רכב הסקודה יחולו עליו, כל זאת בהוראת נאשם 1 וכשהוא מכתב לנאשם 2 את נוסח המכתב, וכשכל העת נאשם 1 מאיים עליו על מנת להפחידו או להקיטו ולהניע לשלם את החוב החדש וקנסות, בכך שאמר לו כי עדיף לו שהוא יחתום, ונאשם 3 מסרית בוודאי את המתרחש. בהנחיית נאשמים 1-4 חתם המתלונן על המסמך.

בשעה 14:15 לערך, במהלך שהייתו של המתלונן בבית הארחה, יצא נאשם 4 ממתחם הבית ונסע ברכב הסקודה לשטחי הרשות הפלסטינית, שם, פירק נאשם 4 את מכשיר האיתוראן שהיה מותקן ברכב הסקודה, וזאת בלא רשות מהמתלונן.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 15:15 לערך, במהלך שהייתו של המתלונן בבית הארחה, יצא נאשם 3 ממתחם הבית, ונסע יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה ברכב היונדאי, כאשר ברשותם כרטיס האשראי שנשדד מהמתלונן נאשם 3 והאחר נסעו באמצעות רכב היונדאי לתחנת הדלק דור אלון בגבעת עוז ועשו שימוש בכרטיס האשראי בכונה להונות באופן שתדלקו את רכב היונדאי בסכום של ₪ 251.07. כמו כן, נאשם 3 והאחר נכנסו לחנות הנוחות 'אלונית' שבתחנת הדלק, ורכשו באמצעות כרטיס האשראי מוצרים בסכום של ₪ 72.60. מספר דקות לאחר מכן, חזרו נאשם 3 והאחר אל מתחם הבית.

לאחר המתואר לעיל, בסמוך לשעה 16:00, שחררו נאשמים 1-4 את המתלונן מבית הארחה והוא נכנס לרכב מסוג סקודה אוקטיביה בצבע לבן ביחד עם נאשם 2. נאשם 2 הסיע את המתלונן לצומת מגידו, שם הוריד אותו מהרכב ומסר לו 50 שקל לתשלום נסיעות.

נאשם 3 והאחר, ברכב הפורשה, ונסעו לאום אל פאחם, שם נאשם 3 והאחר עשו שימוש בכרטיס האשראי בכונה להונות באופן שביצעו רכישות בכרטיס האשראי כמפורט להלן:

שעה	שם בית העסק	סכום
17:08	אופנת יוסף גליון	₪ 2,600
17:12	אופנת יוסף גליון	₪ 1,750
17:25	טורנטו	₪ 600
17:35	מיני מרקט התאומים	₪ 276
סך הכל		₪ 5,226

לאחר מכן, חזרו נאשם 3 והאחר, לתחנת הדלק, שם, עשו שימוש בכרטיס האשראי בכונה להונות באופן שתדלקו את רכב הפורשה בסכום של ₪ 246.93.

מספר ימים לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחחו מרות ונאשם 2 בטלפון, ובנוסף לכך, הגיע נאשם 1 אל סמוך לביתה של מרות ונפגש עימה. במהלך השיחה והמפגש, ניסו נאשמים 1 ו-2, בצוותא חזא, להניע את מרות שבחקירה היא מתסור הודעת שקר, בכך שהנחו אותה לומר כי היא לא מכירה אף אחד מהמעורבים.

ראיות המאשימה לעונש

4. הגוש רישום פלילי של נאשם 1 (תע/1), רישום תעבורתי של נאשם 1 (תע/2), כתב אישום וגזר דין של הנאשם 1 ב"פ 4559-08-21 (תע/3).

ראיות נאשם 2 לעונש

5. הגוש מסמכים רפואיים של נאשם 2 (נע/1), ומסמכים רפואיים של אביו של נאשם 2 (נע/2).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות והפגיעה בערכים המוגנים שעניינם חירותו, כבודו, שלום גופו, שלווה נפשו, בטחונו, קניינו של המתלונן והאוטונומיה שלו לרצון חופשי, בנוסף לפגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק. הדגישה את הצורך לנקוט בחומרה כלפי מי אשר פותר סכסוכים בדרך של אלימות וכוח הזרוע, וכן את הצורך לעודד קורבות העבירה לשבור את קשר השתיקה. באשר לעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים שעניינם הגנה על רכוש וקניין הפרט, שמירה על תחושת הבטחון של המתלונן ושל הציבור בכללותו וזאת בשים לב לכך שמדובר בעבירות שהסיכוי להצלחתן הוא גבוה. באשר לעבירות של נטילה ושימוש ברכבי חיוני באמצעי תשלום, הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים שעניינם פגיעה בפרטיותהם וקניינם של בעלי כרטיסי האשראי, הגנה על הפעילות הפיננסית המודרנית במשק, האמון שנתון הציבור באמצעי התשלום המאובטחים לצורך שימוש רצוף בו והנעת המשק הישראלי, נוסף על הפגיעה בקניינם של בעלי הכרטיסים, עוגמת הנפש, והטרדה הרבה, והפגיעה בחברות האשראי שנאלצות לספוג את נזקי ההונאה, ובהתאם משקיעות מאמצים רבים במנגנוני אבטחה ואיתור מתחזים, שבעקבותיה אף נגרמה עלייה במחירי האשראי לתחנות בלתי רגילות, אצט"ק, התנהלות הנאשמים מעידה על עבריינית מהמעלה הראשונה ועל מסוכנות גבוהה וזלוזול בחיי אדם. ציינה כי חלקם היחסי של הנאשם 2 ועד 4 הוא משמעותי ביותר, כאשר אחרים במדרג החומרה נמצא הנאשם 1, ובכלל זה הפנתה לתכנון המוקדם והקפדני של מעשיהם של הנאשמים 2 ועד 4, עת נעזרו בגב' מרות לצורך פיתוי המתלונן במטרה להוציא את התוכנית מהכוח את הפועל, כאשר היה ניסיון אחד שלא צלח, והם היו נחושי דעת להוציאה לפועל בעוד הזדמנות. ציינה כי גם אם הנאשם 1 לא היה חלק מהתוכנית, לא ניתן להתעלם מכך כי בסופו של יום המתלונן נלקח לביתו, ובהגיעו לביתו, הוא הצטרף לנאשמים 2 ועד 4 ובהתאם ביקשה לראותו כשותף מלא לכל מה שהתרחש בביתו החל משלב זה. ציינה כי חלקם של הנאשמים 2 ועד 4 הוא זהה ומוחלט גם אם היו אבחנות בתוך המעשים כשהכל חלק מתוכנית אחת. המאשימה ציינה כי אמנם לא נגרמו למתלונן חבלות, עם זאת, הפנתה לנזק הנפשי המשמעותי כתוצאה מחטיפתו, כליאתו למספר שעות ותקיפתו, בנוסף לנזק הממוני שנגרם לו בעקבות השימוש בכרטיס האשראי שנשדד ממנו. עוד הפנתה לפוטנציאל הנזק הגבוה הגלום במעשיהם של הנאשמים אשר בוצעו לשם בצע כסף ותו לו. חומרה יתרה ביקשה לייחס למעשיהם של הנאשמים 1 ו-2, כאשר הנחו את גב' מרות לומר כי היא לא מכירה אף אחד מהמעורבים ובכך יחסה להם גם העבירה של הדחה בחקירה. ציינה כי מדובר בנאשמים בגירים, שאינם סובלים מלקויות כלשהן, אינם קרובים לשום סייג לאחירות פלילית, ואשר בחרו, והבינו היטב את מעשיהם ואת השלכותיהן, שלטו בהם, והיו יכולים לחדול מהם בכל שלב אך בחרו באופן מודע שלא לעשות כן. הם לא היו במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיהם התגרות כזאת או אחרת. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשמים בכתב האישום המתוקן בשלב מתקדם יחסית של פרשת התביעה, לאחר שעד התביעה המרכזי (המתלונן) לא אותר, הזמן השיפוטי שנחסך גם אם לא היה רב, והפנתה להעדר עברם הפלילי של הנאשמים 2 ועד 4 ולעברו הפלילי של הנאשם 1 אשר כולל 4 הרשעות קודמות בעבירות של הריגה, סיוע לסחיטה באיומים, הפרעה לשוטרי, התחזות, החזקת סכין, עבירות בנשק, שיבוש מהלכי משפט, פריצה לרכב ועוד, בעקבותיה ריצה 4 עונשי מאסר בפועל, לתקופות שונות של 12 חודשים, 12 חודשים, 11 חודשים ו-16 שנים, כאשר הרשעתו האחרונה הינה משנת 2022, כאשר העבירות הנוכחיות בוצעו מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסרו הקודם בתאריך 17.07.22, הכל כשתלוי ועומד כנגו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 12 חודשים. בנוסף הפנתה גם לעברו התעבורתי בגינו ריצה בין היתר מאסר לתקופה של 3 חודשים בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה בשנת 2001.

באשר למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה בעניינו של הנאשם 1, האחד בגין האירוע שהתרחש בחודש נובמבר, והשני בגין האירועים בהתרחשו בחודש ינואר, וציינה כי מדובר באירועים, תוכניות, מעורבים ועבירות שונות שלא מתקיים ביניהם קשר הדוק וביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם 1 בגין עבירת האיומים, מתחם עונש אשר נע בין 6 ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובגין יתר העבירות ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אשר נע בין 3 ועד ל-5 שנות מאסר בפועל. עוד שבעניינם של הנאשמים 2 ועד 4, ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד אשר נע בין 5.5 ועד 9 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ובהעדרם של שיקולי שיקום וביקשה להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני האינטרסים הפרטניים של הנאשמים. בהתאם, טענה כי בעניינו של הנאשם 1 יש להטיל עליו עונש אחד בגין כלל האירועים ברף הבינוני העליון של המתחמים שהוצעו, ולגבי הנאשמים 2 ועד 4 ביקשה למקם את עונשם ברף הבינוני של המתחם. בנוסף, ביקשה להטיל על הנאשמים רכיבים של מאסרם על תנאי לתקופה ארוכה ומשמעותית וקנסות כספיים נכבדים ומשמעותיים. בנוסף, בעניינו של הנאשם 1 ביקשה להפעיל את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו באופן מצטבר שכן לא מתקיימים בעניינו טעמים מיוחדים המצדיקים את חפיפת עונשי המאסר.

עיקר טיעוני הנאשם 1 לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם בכתב אישום המתוקן, לתיקונים המשמעותיים שהובילו לתיקון העבירות שבסמכות בית משפט השלום, ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי הוא עתיד להתחתן, וביקש להתחשב בתקופה הארוכה בה הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים נגדו. באשר לעברו הפלילי ציין כי בניגוד לטענת המאשימה, הנאשם הירצה בעברו 2 מאסרים בפועל כשאהד מהן התיישן, כך שיש להתייחס לנאשם כאל מי שריצה 2 מאסרים בעברו. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש כי לא הייתה כל הכרות מוקדמת בין הנאשם למתלונן, והנאשם הגיש באופן ספונטני למקום בו הנאשמים האחרים החזיקו במתלונן, וכי מדובר באירוע קודתי שנמשך כשעה. באשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית (גם במסגרת השלמת טיעון בכתב), חלק על המתחם לו טענה המאשימה, וביקש לראות במסכת העובדות המתוארת בכתב האישום כאירוע אחד שכן מדובר באותו מתלונן, האירועים המתוארים קשורים האחד בשני, ובהתאם מתקיימים התנאים למבחן הקשר ההדוק. בהתאם, ביקש לקבוע מתחם עונש אחד אשר נע בין 7 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וביקש להטיל על הנאשם עונש מאסר שלא יעלה על 18 חודשים כולל הפעלת המאסר המתנה.

עיקר טיעוני הנאשמים 2,3,4 לעונש

8. ב"כ הנאשמים הפנה להבעת החרטה, להפגמת חומרת המעשים, לתיקון המהותי שבכתב האישום, לחיסכון בזמן שיפוטי חרף העובדה שהתקיימו מספר ישיבות, לחלוף הזמן, ולנסיבות הנאשמים בסיוע בני משפחתם לשקם את חייהם ואת תדמיתם. עוד הפנה לנסיבות האישיות של הנאשמים, בין היתר להעדר כל עבר הפלילי, לעובדה שמדובר בהסתבכות הראשונה בפלילים, לגילם הצעיר, להיותם רווקים שעתיים עוד לפניהם, להשתייכות לנסיבות נורמטיביות החשות בושה וזלזול בעקבות מעצרו של הנאשמים וזלזולם, לרצון המשפחות לשקם ולפגועה הכלכלית שנגרמה לנאשמים ומשפחותיהם.

בנוגע לנסיבותיהם האישיות הפנה להצבו הבריאותית הקשה של הנאשם 2 וכן ולמצבו הבריאותי הקשה של אביו. ציין כי הנאשמים 3 עזר בפרנסת הוריו הקשישים טרם מעצרו. ובאשר לנאשם מס' 4, הפנה לנסיבות המשפחתיות המשפחתיות שאילצו אותו בגיל צעיר להתמודד עם, לכך שנאלץ להפסיק את לימודיו בבית הספר על מנת לצאת לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. ביקש להתחשב בתקופה בה היו הנאשמים מצויים במעצר עד תום ההליכים, ובאשר לנאשם 4 לתקופה בה היה מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני.

בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציין מדובר באירועים שלא כללו תכנון, תחכום, או מחשבה פלילית משמעותית. טען כי מדובר למעשה באירוע ספונטני, כאשר האלימות שוהפעלה היא במדרג החומרה הנמוך שכן לא היה שום בנשקים, והנאשמים לא התכוונו לפגוע באיש. עוד הדגיש כי לא נגרם כל נזק ממשי כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, המתלונן לא נפגע באופן רציני וגם רכשו לא נפגע. בהתאם טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית נמוכה.

בכל הקשור למדיניות הענישה, חלק על המתחם לו טענה המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, ציין כי אין מחלוקת כי מדובר במסכת עובדתית המהווה אירוע אחד, וטען בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3 למתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, ובעניינם של הנאשם 4 טען למתחם עונש הולם אשר נע בין 9 חודשי מאסר עבדות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, והעובדה כי חלק מנאסר ממוצר עלולה לפגוע באופן קשה בסיכוי השיקום, ביקש למקם את עונשם של הנאשמים 2 ו- 3 ברף הבינוני של המתחם ולהספק בתקופת המעצר אותה ריח או לחילופין לתקופה שלא תעלה מעל- 30 חודשי מאסר בפועל, ובעניינם של הנאשם 4 ביקש להטיל עליו עונש ברף התחתון של המתחם לו טען, קרי, עונש מקסימלי של מאסר עבדות שירות. לחילופין, וככל שבית המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה שהוצע על ידי ההגנה, ביקשה לסטות לקולא מהמתחם משיקולי שיקום, ורחמים בהתחשב בנסיבותיהם האישיות החריגות.

דברי הנאשמים

9. הנאשם 10 הודה בביצוע העבירות, והפנה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. הדגיש את העוול שנגרם לו שכן לשיטתו ככל והיה יודע על המרחש בביתו לא היה חוזר אליו. הפנה לנסיבותיו האישיות, בין היתר לכך שהוא עתיד להתחתן, הריחוק מאמו החולה לשנים ארוכות בעקבות מאסרו הקודמים ומעצרו הארוך בתיק זה והכל כאשר אמו עתידה לעבור ניתוח. טען כי הפנים את הלקח ממעשיו, לא לחזור לעולם העבריינות וכך שהוא עסוק בניסן לנהל אורח חיים נורמטיבי, לעבוד לפרנסתו, להתקדם בחייו ולהצליח.

10. הנאשם 3 הודה בביצוע העבירות והתנצל. ציין כי מדובר במעידה חד פעמית והסתבכות הראשונה בפלילים, וכי מעשיו לא יישנו. הפנה לעובדה כי שירת בצה"ל בעברו, וכיום הוא משמש כאסיר תומך ומשתתף בקבוצות טיפוליות במסגרת הכלא. ביקש להתחשב בו לתת לו הזדמנות, לחזור למשפחתו, לעבוד ולהתקדם.

11. הנאשם 3 התנצל והצטרף על ביצוע העבירות. ציין כי הוא משמש כאסיר תומך ומשתתף בקבוצות טיפוליות במסגרת הכלא.

12. הנאשם 11 התנצל על ביצוע העבירות, הפנה לתקופה בה היה במעצר של ממש עד תום ההליכים ולתקופה הארוכה בה הוא היה נתון באיזוק אלקטרוני כאשר רק לאחרונה נפתחו לו חלונות התאורונו, ללא כל הפרה של התנאים.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

13. פרק ו' טימן א' 1 לחלט **העונשין** דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-40ט) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של כל נאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליה (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך חברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים המוגנים

14. ביחס לעבירת החטיפה נפגעו הערכים המוגנים שעניינם חירותו, כבודו, שלום גופו, שלמות נפשו, בטחונו, וקניינו של המתלונן כמו גם האוטונומיה שלו לרצון חופשי. עוד יש במעשיהם של הנאשמים לפגוע בסדר הציבורי, ובשלטון החוק, בשורה ארוכה של פסקי דין קבועים כי יש לנקוט בחומרה כלפי מי אשר פותר סכסוכים בדרך של אלימות וכוח הזרוע. בעניין זה ראו את הדברים שנאמרו בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל: "בית משפט זה קבע ושב וקבע, פסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בית המשפט תפקיד חשוב ביותר, שיעקרו הוקעת התופעה וזרזר עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד-משמעי שעל בית המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות וכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער". באשר לחומרה שיש לנקוט בעבירת החטיפה ר' ע"פ 4131/13 פאז שמארי נ' מדינת ישראל: "... עוד יש לזכור כי מטבעם של דברים, סופה של חטיפה אינו תמיד נראה בתחילת המעשה. נקודה זו נכונה במיוחד מנקודת מבטו של נפגע העבירה, הוא הנחטף... הפגיעה בבטחון אינה רק בשלילת חירותו שבוצעה בפועל, אלא בפוטנציאל הסיכון הטמון במעשה, שעלול אף להתדרדר לפגיעה פיזית חמורה... בית המשפט חייב להשמיע קולו נגד תופעות מעין אלו המערערות על סמכותו ותפקידו בחברה". ובדומה ר' ע"פ 7358/12 אחמד נ' מדינת ישראל: "... על הענישה בתחום זה לבטא לא רק את "מידת הכיעור שבעבירה" ואת "שאת הנפש שהיא מעוררת בלב השומע" אלא גם את החשיבות הנובעת לעידודם של קורבנות להעז ולבקש את הגנת החוק. במקרה דנן, ביצוע עבירות אף היה כרוך בפגיעה אישית במתלונן, שחווה אלימות וחרדה. עמידתו כנגד כמעטו חרבו נגדו מוסיפה לדברים משנה חומרה".

15. הערכים החברתיים המוגנים כתוצאה מביצוע עבירת השוד בנסיבות מחמירות הינם שלומם וביטחונם של קורבן העבירה, זכות הקניין של הקורבן, ושלמות גופו. בנוסף, על בית המשפט לתת את הדעת גם לפגיעה הנפשית/רשמית הנגרמת לקורבנות עבירות השוד למיניהן. בהקשר זה אפנה לדבריה של כב' השופטת ברק ארז: "עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביחס לחירותם היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית המוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נעשה המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשים רבות ונעבירים בחסות החשימה מיותר" (ע"פ 6862/13 ח'לאיז נ' מדינת ישראל, [פורסם בבג"פ פסקה 9 (7.7.2014)]. בכל הנוגע לחומרת עבירת השוד בנסיבות מחמירות, והחשיבות שבהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, נאמר בע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי: "בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להרתיע את אלה החבושים להיבנות מפני עמלם של אחרים, תוך שימוש בכוח הזרוע, ולהגן על הציבור מפניהם באמצעות השתת עונש מאסר משמעותיים... כאשר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות עסקינן נודעת חשיבות רבה לבטיחו הסלידה החברתית העמוקה והבהרה כי היא נשואת בצדה עונש מאסר כבד על מנת להרתיע עבריינים בכוח". וראה גם ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל

: "באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורתו רבות וקביעת רבות מחמירה והולמים ביניה מגוונות; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "גם העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חס או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות".

16. הערכים המוגנים בעבירת כליאת שווא, הינם, שמירה על שלמות גופו, ביטחונו וחירותו של אדם. בליבה של העבירה של כליאת שווא, עומד ריתוקו של אדם למקום מוגדר בנסיבות השוללות ממנו את חופש התנועה. בע"פ 3363/98 קניאז'נסקי נגד מדינת ישראל נקבע: "כליאה לצורכי הרשעה בעבירה של כליאת שווא אינה חייבת להיעשות ב"כלים" או ב"מנעול", ואף אינה מצריכה שומר חמוש. לשה ה"כליאה" בירתוקו של אדם למקום מוגדר, בנסיבות השוללות ממנו את חופש התנועה".

17. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת החטיפה באיומים או בכוח הינם מגוון על כבוד האדם, האוטונומיה והרצון החופשי, ביטחון הפרט, חירותו, חופש הפעולה והבחירה שלו, שלמות נפש מושיא הסחיטה וחופש השימוש בקניין, פגיעה בשגרת החיים, בשלום הציבור ובטחונו. מדובר בעבירה הפוגעת פגיעה קשה בעצמאותו של הקורבן, בפרט כאשר האחרון נענה לאיומי הסחיטה ומשלם. בית משפט עמד לא אחת על חומרתה של עבירת הסחיטה באיומים ועל הצורך להטיל לבניה ענישה מחמירה ובלתי רכיב ממש של מאסר בפועל: "סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בגזרת חיים וביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם החיים של הנסחטים, במישור האיש והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי פוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה [...]. מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר קשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט" (ע"פ 5769/14 ארלוז נ' מדינת ישראל). בע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל נאמר בהקשר זה כי: "מלבד הפגיעה החמורה בקורבן, טמונה בה פגיעה במרקם החברתי וביכולתו להתנהל כחברה דמוקרטית, בה חירות הפרט וחופש הבחירה הם מושכלות יסוד. נטיית הפסיקה להחמיר עם מי שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים, נובעת בה חומרתה כאמור וכן מהקשר האייגנרטי של קורבן עבירה זו להתלונן. נוכח מערכת הכוחות שנוצרת בינו לבין הנאשם ו'קשר השתיקה' המאפיין אותו. ענישה מחמירה מטרתה, אם כן, לאותת לקורבן כי קיים מענה למצוקותיו ולעודדו לשבור את 'קשר השתיקה'. בע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט 'א' דניצגר כי עבירת הסחיטה...משבשת את מרקם חיים של הנסחטים, במישור האיש והכלכלי. היא מהווה עשיית דין עצמי וגורמת לשלילת קניינו של האחר תוך פגיעה בחירותו. יתרה מכך, 'מערכת היחסים' שבין הסוחט לנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר קשה עליו להתלונן".

18. ביחס לעבירות המרמה באשר הן, פוגעות באופן ישיר בכוכיות ברכוש וקניין הקורבנות. הערך החברתי המוגן בעבירה של מרמה הינו שמירה על זכות הקניין, שמירה על רכושו של האחר, הצורך למנוע מחשבות שלא כדן על חשבון האחר, פגיעה בסדרי משפט, פגיעה בחופש הבחירה והרצון של הקורבנות, פגיעה בסדר הציבורי והצורך בשמירה על חיי מסחר תקינים, כאשר שימוש בכרטיס אשראי הוא כלי מרכזי בקניין באימונים יחסי מסחר. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרת הרבה של עבירות המרמה למיניהן ולפגיעה הקשה בביטחונם של הקורבנות וכלל האזרחים, ובדבר הצורך בבקוטה במדיניות ענישה מחמירה, הולמת וריאה אשר היא בה כדי לשדר מסר ראו, נוכח מרתיע לנאשם ספציפי בפועל ולנאשמים אחרים בכוח. בע"פ 3587/12 דדון נ' מדינת ישראל (עליון) נאמר: "בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעה, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת די לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת לייצר עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכון".

19. לענין החומרה והפגיעה שבעבירת ההדחה בחקירה ראו דברי השופט מ' בן פורת בע"פ 52/80 אברהם כץ נגד מדינת ישראל: "מסתבר שהמוחקק התייחס להדחה בחקירה בחומרה מיוחדת, שכן קבע את העונש על 5 שנות מאסר לא רק לעבירה המושלמת אלא גם לניסיון לבצע". כן ראו בע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל: "המוחקק ראה בעצב ענישין שידולו של אחר לפגוע בחקירה ההתנהגות המסכנת את הליך השייח המפוטא ותקנות של חקירות שלםסביבירור האמתאכאשרניסיון הוידול לא השיג את מטרתו. עצם פעולתו של המנסה להשדל, מתוך שאיפה להביא את הליך הדין-מסירתו ודחייתו בחקירה, מסירתו והודוהשקרי את החומר המהודוהשקרי, נוגדת את הערכים החברתיים שלטוהרעשייתהמשפטוגילוי האמתאכאשר שאיפה לזלזולאמושה".

20. הערך החברתי המוגן בעבירת האיומים הנו כבודו של אדם, שלמות נפשו, שלמות רוחו, זכותו לחיות ללא חשש נפחד, והזכות לחופש פעולה ובחירה חופשית. בתי המשפט עמדו זה מכבר על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה בהתייחס להוצאת דברי האיומים מן הכוח אל הפועל והיותם מעשי בריונות לשלם. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל כב' בית המשפט קבע: "אינטרס החברה הוא להגן על שלמות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדון, אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה של הפרט... וידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים PER SE כמסר מסוה להתנהגות המצופה מן המאיים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

21. הערכים המוגנים בעבירה של פירוק מרכב, הם הצורך בשמירה על הקניין, על אכיפת החוק כאשר נעשה שינוי לא מורשה בזהותו של רכב, או ברכיב אחר המקשה על איתורו לצורך ביצוע עבירות אחרות.

22. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת עובדות כתב האישום המתוקן.

חלקם של הנאשמים באירועים המפורטים בכתב האישום, כל אחד על חלקו הנו מרכזי, ממשי, משמעותי ומהותי. המשותף לכל האירועים הינו חובו הכספי של המתלון לאחר. איומי הנאשמים 1 ו-5 על המתלון בחודש נובמבר היו חמורים וכללו תחילה איום בירי עליו ועל משפחתו תוך שהם מבהירים לו כי הם אנשים אכזריים, כאשר כעבור מספר ימים הנאשם 1 חזר ואיים על המתלון. מדובר בשני הדמיונות נפרדים בהן הנאשמים 1-2 איימו על המתלון באיומים קשים וחמורים על מנת להניעו לשלם את חובו. מעובדות כתב האישום המתוקן ניתן ללמוד כי הנאשם 1 היה הדמות משהיגע הנאשם 1 לביתו, הוא והנאשמים 2-4 איימו על המתלון באיומים קשים וחמורים על מנת להניעו לשלם את חובו. מעובדות כתב האישום המתוקן ניתן ללמוד כי הנאשם 1 היה הדמות שהזמין את המתלון לביתו שם נאמר דברי האיום, ובאירוע השני שהתרחש מספר ימים לאחר מכן, היה זה הנאשם 1 שאיים על המתלון. בהמשך ומשלא שולם החוב, תכנון הנאשמים 2 ועד 4 באופן קפדני תכנית שכללה את חטיפתו של המתלון והבאתו בפני הנאשם 1. אין לקבל את טענת הנאשמים 2-4 לפיה מדובר באירוע ספונטאני או כזה שלא כלל תכנון ותחכום מיוחדים. מעשיהם של הנאשמים 2-4 בוצעו על רקע חוב כספי, וכללו מחשבה ותכנון מדויק לפרטים. נעשה שימוש באמצעי תרמית ופיתוי לאחר שהנאשם 2 פנה למרות על מנת שזו תשמע נערט פיתוי ותציב את המתלון ביחידות אל מול השלושה לצורך ביצוע זממם. ניתן ללמוד על נחישותם של הנאשמים להוציא את תכניתם אל הפועל חרף העובדה שלא הצליחו בכך בפעם הראשונה בקיסריה.

חומרה מיוחדת קשורה באירועים בחדר המלון שם הנאשמים 2-4 צלמו אותו ותקפו אותו כשהוא במערומיו, חסר כל יכולת ממשית להתגונן, השפילו אותו, פגעו קשות בפרטיותו, הפחידו אותו ונהגו בו באלימות ובנבנות. בהמשך לקחו מינסו כספים, טלפון נייד, שלט, ורכוש נוסף. הנאשמים לא הרפו והמשיכו בתכניתם, תוך שהם מובילים את המתלון מחדר המלון בניגוד לרצונו תחת איומים, ומשם בניסיעה לביתו של הנאשם 1 בניגוד לרצונו. שם הם עמו למשך שעה וחצי, קיללו אותו ותקפו אותו עד להגעת הנאשם 1.

משהגיע הנאשם 1 לביתו, הוא והנאשמים 2-4 איימו על המתלון באיומים קשים וחמורים על מנת להניעו לשלם את חובו. מעובדות כתב האישום המתוקן ניתן ללמוד כי הנאשם 1 היה הדמות הדומיננטית ביחס לאירועים שהתרחשו בביתו. הנאשם 1 היה זה שהשמיע את דברי האיום החמורים שכללו איום בכליאה בקונטיינר והורדתו של המתלון אל תוך באר, וכן איים בערוכו בנו של המתלון, תוך שהוא מעלה את סכום החוב לשישה חצי מיליון ₪. בנוסף היה זה הנאשם 1 שהורה לנאשם 2 והכתבי לו את נוסח החוזה להעברת רכב הסקודה מידי המתלון לידיו של הנאשם 1. בעקבות אותם איומים המתלון הבטיח להעביר סכום של 200,000 ₪ תוך מספר ימים, ואף מסר את רכבו על חשבו החוב, בעוד הנאשם 3 מסר את המתרחש. בהמשך הנאשם 4 יצא ונסע עם רכבו של המתלון לרשות הפלסטינית, ופירק את מכשיר האיתוראן. הנאשם 3 יצא כשברשותו כרטיס האשראי של המתלון, וביצע רכישות בסכום כולל של קרוב ל-6000 ₪. בהמשך הנאשם 2 הסיע את המתלון, ברכבו, הורידו אותו בצומת מגידו ונתן לו 50 ₪ לתשלום הנסיעות. כך גם יש גם לתת את הדעת לפערי הכוחות הגדולים בין הנאשמים לבין המתלון במהלך כל האירועים המיוחסים להם (כל אחד על פי חלקו), בשל היותם קבוצה, ובהתאם גם פוטנציאל הנוק שהיה עלול להיגרם לזכות המתלון כתוצאה ממעשיהם.

נאשמים 1 ו-2 לא הסתפקו כל אחד בחלקו כמפורט לעיל, ובצעו עבירה של הדחה בחקירה בכך שהנחו את מרות לומר כי היא אינה מכירה אף אחד מהמעורבים. לציין כי ההדחה בחקירה קשורה בעדה מהותית וביחס לביצוע עבירות חמורות, ומדובר בניסיה מחמירה. מעשי הנאשמים כל אחד על פי חלקו מלמדים על נחישות, ואכזריות.

23. למרבה המזל למתלון לא נגרמו חבלות או נזק גופני כתוצאה מהאלימות שהופעלה עליו, אולם, ניתן רק לשער את שעות האימה, הפחד ותחושת ההשפלה בהם היה נתון, תוך חשש לחייו. אין ספק כי מדובר באירוע קשה שילווה את המתלון שנים ארוכות.

24. במכלול הניסיונות אנה סבור, כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה משמעותית ויש לדרגה ברף גבוה ביחס לכלל הנאשמים, כל אחד על פי חלקו והעבירות המיוחסות לו. האם האירועים המיוחסים לנאשם 1 מהווים אירוע אחד או שני אירועים

25. כתב האישום בחלקו הראשון מתייחס לנאשם 1 על המתלון בחודש נובמבר 2022, ובחלקו השני מתייחס לאירועים שהתרחשו לקראת סוף חודש דצמבר. על בית המשפט לבחון האם מדובר בעבירות המהות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים, ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד או לכלל האירועים יחדיו, וזאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. בית המשפט העליון, בע"פ 4910/13 ג'אר נגד מדינת ישראל דן בשאלת סיווגה של מסכת התרחשויות כ"אירוע אחד", כמשמעותו בסעיף 40 לחוק העונשין. נקבעו מספר מבחני עזר לצורך הכרעה בשאלת "הקשר ההדוק" בין העבירות. האם ביצועם באופיין בתכנון ובשיטתיות, האם בוצעו בסמיכות של זמן או מקום, האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאיזון ביצועה של עבירה אחרת, או המלכות לאחר ביצועה, האם מדובר בקורבנות שונים, כתובות שונות וכד'. מובן שלא מדובר ברשימה סגורה.

26. לאחר ששקלתי את הוראת החוק, הפסיקה בעניין, וטיעוני הצדדים, אני סבור שניתן לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל האירועים המיוחסים לנאשם 1 זאת, בהתחשב בעובדה שמעשיו של הנאשם 1 בוצעו בביתו, כל המעשים חלים לאותו המתלון, בנוגע לאותו חוב כספי ולצורך בביתו.

27. יובהר כי גם כאשר מדובר במתחם אחד המתייחס למספר אירועים נפרדים על בית המשפט לתת משקל למספרם, טיבם, וחומרתם של המעשים. ראה בהקשר זה ע"פ 1082/14 ג'סאר נגד מדינת ישראל שם נאמר בין היתר כי: "... גם כאשר כמה מעשים נחשבים כחלק מ"אירוע" אחד הרי שבקביעת מתחם ענישה יש תמיד להביא בחשבון את מספרם וחומרתם של המעשים, כך שמתחם הענישה בגין האירוע יכול לעלות אף על עונש המקסימום בגין מעשה אחד".

מדיניות הענישה

28. בע"פ 1187/22 מדינת ישראל נ' מחמוד זיאדאת הנאשם הורשע בעבירות של חטיפה, איומים ומעשי אלימות חמורים על רקע "כבוד המשפחה". על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-30 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 3325/12 דוד שימשילשוילי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר וניסיון חטיפה, בכך שהוא ושניים אחרים קשרו קשר לחטוף את ארוסתו לשעבר של הנאשם על רקע בריחתה מביתה. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 3 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2204/15 אסף ביטון ואח' נ' מדינת ישראל הנאשם ואחרים הורשעו בעבירות של חטיפה, תקיפה, חטיפה, כליאת שווא וקשירת קשר. מטרת החטיפה הייתה להביא את המתלון לשלם לנאשם חוב. החטיפה עצמה נמשכה על פני שלושה ימים. המאשימה הבילה את עצמה ל-30 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 7107/22 פרננדס בלוך נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בניסיון חטיפה ותקיפת קטין הגורמת לחבלה של ממש. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מהערעור על הכרעת הדין, וערעור המאשימה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 36 חודשי מאסר. בע"פ 2198/12 שימשילשוילי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון חטיפה וקשירת קשר. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6263/11 מדינת ישראל נ' עומר הנאשמים הורשעו בעבירות של חטיפה ושווד מזוין בכך שאספו ברכבם שני טרמפיסטים, עצרו בדרכם בביתו של אחד הנאשמים על מנת שיצטייד בסכין, ובהמשך שדדו את הטרמפיסטים תוך הצמדת סכין לצווארו של אחד מהם. על אחד הנאשמים הוטלו 30 חודשי מאסר ועל השני חמש שנות מאסר. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הראשון הועמד על 4 שנות מאסר. בע"פ 2254/07 מדינת ישראל נ' טארנושוילי הנאשם הורשע בעבירות של חטיפה לשם סחיסה, כליאת שווא והדחה בחקירה, בכך שחטפו אותו ברכב, דרשו כופר מבני משפחתו ואיימו עליו באמצעות כלי נשק שמהי יפנה למשטרה. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל. כאשר 12 חודשים יוצגו בחופף למאסר בתיק אחר, לצד ענישה נלווית. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-5 שנות מאסר, מתוכם 12 חודשים בחופף להתיק האחר. בע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חטיפה וגרירת חבלה שך ממש בכך שהגיע ברכב יחד עם אחר למאפייה שם הבחינו במתלון הוציאו אותו בכוח, הכו בו, גררו אותו והניסו אותו בכוח לרכב. בהמשך הגיעו למתחם סמוך, שם פגשו באנשים נוספים וכולם התנפלו על המתלון והכו אותו יחדיו. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלון חבלות ופצעים בגופו, לרבות בראשו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6153/21 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של שוד בניסיון מחמירה, בכך שהגיע לחנות כאשר פניו מסותרות, כיוון אורח אוויר לעבר המוכרת ושדד תכשיטים בשווי כספי ניכר. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 3 ל-6 שנות מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, הוטלו עונש של 28 חודשי מאסר, אסר קוצר בתיק המשפט העליון לנוכח טעות שנפלה בגזר הדין בנוגע לשווי הרכוש שנשדד, ל-46 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker הנאשם הורשע בעבירה של שוד בניסיון מחמירה, בכך שהיכה במתלונת בראשו וזו נפלה על רצפת התחנה, ובעודה שרועה על הרצפה הנאשם משר בחוקה את התיק שלה, תקף אותה איים להורגה ונגב האת תיק על תכולתו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 ועד ל-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 48 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל המערער ונאשם נוסף סחטו מחייל במספר הזדמנויות אלפי שקלים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 48-18 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על גזר הדין נדחה. בע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' פלוני המשיב 1 הורשע בעבירה של סחיטה באיומים והמשיב 2 בעבירת סיוע לסחיטה באיומים בכך שהמשיב 1 פנה למנהל תחנת הדלק בדרישה לקבל את הניחול על התחנה אחרת ומשכו הפריצות אליה והמשיב 2 סיע יבדיו בכך שחיק את דבריו. על המשיב 1 נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל ועל המשיב 2 שישה חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור הוחמר עונשם והועמד על 30 חודשים ו-8 חודשים בהתאמה. בע"פ 3316/15 אלכסיי ביגמוב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים בכך שסחט את המתלונן לשלם עשרות אלפי שקלים על רקע היותו של המתלונן אסיר שיצא לחופשה ונדרש להבריח סמים. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 45,000 ₪. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 7 הרשעות ביניהן הרשעה קודמת בעבירה של סחיטה באיומים. ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שבת המשפט מדגיש כי העונש שהוטל על המערער היו מקל. בע"פ 1551/15 עבדאללה שולי נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר לביצוע פשע בכך שקשר קשר עם אחרים לגבות כספים מאנשים בגין המחאות חוזרות וזאת בדרך של סחיטה באיומים, הטרדות טלפוניות והפחדות. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-18 ועד 48 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 46 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חילוט רכב, וקנס בסך 35,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 182/20 ראסם זועבי נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה באיומים בכך שסחט את המתלונן על רקע חוב של המתלונן לאדם אחר בסכום של 120,000 ₪, בעקבות האיומים, המתלונן העביר סך של למעלה מ-13,000 ₪ ו-45,000 ₪ בשיקים. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 12 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 12 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2935/19 פאזי משהראוי ואח' נ' מדינת ישראל - הנאשמים הורשעו בעבירות של סחיטה בכוח, בכך שדרשו מהמתלונן להחזיר להם כסף לאחר שחשדו בו בניבתו, והכו אותו בכל חלקי גופו. בנו של המתלונן העביר להם בעקבות האיומים סך של 1000 ₪. נקבע עונש הולם החל מ-15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמים הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצויים למתלונן ובנו בסך כולל של 50,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 3791/18 לוי נ' מדינת ישראל שני נאשמים הורשעו בעבירה של סחיטה באיומים, שדרשו מהמתלונן לשלם מיליון ₪. לאחר מכן הציעו לו להיכנס כשותפים לטקס או שהעסק יימכר והסכום שיתקבל תמורתו יתחלק בינו לבין הנאשמים. המתלונן לא נענה לדרישות והנאשמים איימו שפיגעו בו. נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד הוטל עונש של 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 3566/15 אבישע עופרה פרנג'יל נ' מדינת ישראל הנאשמת הורשעה בעבירות של סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה ועושה. בכך שמתלוננות הגיעו לנאשמת לקבל "טיפול", בעקבות מודעה במקומו, בו נכתב כי הנאשמת "מוציאה כישופים קשים" ו"ידיים ומחזירה אהבות". בהסתמך על המצג הכוזב שהציגה הנאשמת ואיומים שונים, שילמו לה המתלוננות ל מאות אלפי שקלים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל לכל אחת מהעבירות. על הנאשמת הוטל עונש כולל של 30 חודשי מאסר. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של איומים, תקיפת בת זוג וכליאת שווא. אושר מתחם ענישה שבין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר ביחס לאישום של כליאת שווא את אשתו ולדין. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון. בע"פ 7358/12 אחמד ואח' נגד מדינת ישראל דנו ענינים של שלושה מערערים, אחים, אשר הודו בכך שחברו לבנות באילמות חוב, כאשר המתלונן מצא עצמו כפוף באיזיקים בקוונטיני, לאחר מכן הציעו לו להיכנס כשותפים לטקס או שהעסק יימכר והסכום שיתקבל תמורתו יתחלק בינו לבין הנאשמים. עבירות של סחיטה בכוח, כליאת שווא ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ודון, בין השאר, לעונש מאסר בפועל בן 22 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה וצוין כי אין המדובר בעונש חמור כלל ועיקר. בע"פ 2836/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמארה הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות כליאת שווא, שוד, סחיטה בכוח וסחיטה באיומי על רקע של סכסוך כספי. במהלך נסיעת הנאשמים עם המתלונן, הם עצרו את הרכב בחורשה, נטלו ממנו את הנייד שלו וסכום של 1000 ₪. תקפו אותו והכו אותו בכל חלקי גופו, ואף קשר חבל סביב צווארו, והורו לו ללכת על ברכיו וידיו תוך שהם בועטים בו, ומשמיעים דברי איום. על הנאשמים הוטלו 26 ו-30 חודשי מאסר. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשם של שני הנאשמים הוחמר ל-36 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 3182/13 חיים פרץ נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של מעשים מגונים, והדחה בחקירה. נקבע מתחם ענישה בגין עבירת ההדחה בחקירה עד 6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש כולל של 26 חודשי מאסר בפועל. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון אושר המתחם ביחס לעבירת ההדחה בחקירה. בע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של שבוש הליכי משפט והדחה בחקירה, בכך שלאחר שנפצע במהלך קטטה במועדון, ניסה להסתיר את דבר נוכחותו במועדון בליל הקטטה מחשש שישחשד שעבד במועדון ללא היתר, וסיפר כי נפגע בביתו, וכן שכנע את חברו אשר עבד במועדון שבחקירתו במשטרה לא יזכיר את נוכחותו וימנע מלציין את פגיעתו. על הנאשם הוטל עונש מאסר על-תנאי של 5 חודשים, התחייבות וקנס. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בע"פ 4660/14 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות מין שביצע בבנותיו ובעבירה של הדחה בחקירה, בכך שבמהלך עימות במשטרה, הנאשם סימן לבתו תנועות שלילה באצבעו מתחת לשולחן, ובכך ניסה להניא אותה מלגולל את שביצע בה באוזני השוטרים. בית המשפט קבע מתחם קנס לעבירת ההדחה של עד 6 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (מחוזי מרכז) 1608-01-08 עלאונה נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות איומים בכך שאיים לפגוע שלא כדין בגופה ובחירותה של בת זוגו והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו. ברע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע, יחד עם אחרים, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פירוק חלקים מרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב והסגת גבול. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בע"פ 3184/24 מ. ישראל נ' אמל מלאק הנאשם הורשע בשני מעשים סחיטה באיומים, תקיפה סתם, איסור הלבנת הון, איומים ועבירת מרמה במטרה להתחמק מתשלום מס, נאמר בין היתר כי עבירה של סחיטה באיומים על רקע סחיטת כספים הינה עבירה חמורה במיוחד כאשר הן מבוצעות על ידי סוחטים שפועלים להתזרת הלוואות וחובות כספיים. עוד נאמר כי: "קשה להלום החלטה שיפוטית הגוזרת על סחוט כספים סדרתי ואלים, בעל עבר פלילי מכביד, שהפך סחיטה באיומים למקצוע בשוק אפור-כהה למתן הלוואות בלתי כשרות, עונש מאסר שמתחם ב-20 חודשים בלבד, במיוחד לאור העבירות הכלכליות שהלה עבר כדי להעשיר את עצמו על ידי רווחים בלתי חוקיים. העונש שהוטל על המשיב סוטה לקולא במידה קיצונית מהעונש הראוי ויש להתערב בו". נקבע מתחם ענישה שבין 9-6 שנים ועונשו הועמד על 40 חודשי מאסר בפועל.

29.אני ער לכך כי גזרי הדין הנ"ל אינם זהים בהכרח למקרה הנדון אשר כולל מספר עבירות ומספר נאשמים. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לחלקו של כל אחד מהנאשמים והעבירות בהן הורשע. 30. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-11 שנות מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 10-שנות מאסר בפועל.

31.ב"כ הנאשם 1 הפנה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 9 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 9 ל-31 חודשי מאסר בפועל. (גיל שינתי בהתאם לפסיקה החדשה שהוגשה בטיעונים המשלימים)

32.ב"כ הנאשמים 2 עד 4 הפנה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 8 ועד 60 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 8 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק זה

33.עונש המאסר המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים הינו:10 שנות מאסר ביחס לעבירת החטיפה, 20 שנה ביחס לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, 3 שנים ביחס לעבירה של כליאת שווא, 7 שנים ביחס לעבירת סחיטה בכוח, 7 שנים ביחס לעבירת סחיטה באיומים, 7 שנים ביחס לעבירה של פירוק מרכב, 3 שנים ביחס לעבירה של נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום, 3 שנים ביחס לעבירת שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, 5 שנים ביחס לעבירה של הדחה בחקירה ו-3 שנים ביחס לעבירת איומים.

34.בכל הנוגע לנאשמים 2-4 חלקם באירועים מעט שונה, כאשר באירוע החטיפה וחלוק של הנאשם 2 משמעויות יותר וכן יוחסה לו עבירת הדחה בחקירה, עם זאת הנאשמים 3 ו-4 היו מעורבים בעבירות נוספות שלא יוחסו לנאשם 2 כל אחד על פי חלקו. בהתאם, אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 2 צריך להיות מעט גבוה יותר מזה של הנאשמים 3 ו-4.

35.לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם בענייניו של הנאשם 1 נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, בענייניו של הנאשם 2 בין 48 ל-72 חודשי מאסר בפועל, ובענייניו של הנאשמים 3 ו-4 בין 46 ל-70 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
נאשם 1

36.לקולא אני מביא בחשבון ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוט (הגם שהתקיימו מספר דיני הוכחות), נסיבותי האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, ותקופת המעצר בה הנאשם היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר). כך גם יש להביא בחשבון את השלכות המאסר על הנאשם (הגם שכבר ריצה עונשי מאסר בעברו), ועל משפחתו הקרובה ובת זוגו ליתתי, ואת רצונו לפתוח דף חדש ולהשתקם.

37.לאחר שיש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2022 בריבוי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים, ואיומים, בגינן דנו למאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים. לנאשם אף הרשעות בעבירות של החזקת אגרופן או סכין, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, הפרעה לשטר במילוי תפקידו ואיומים, שם דנו לתקופה של 12 חודשי מאסר, ובשנת 2004 הורשע בעבירות של הריגה, נשיאת והובלת נשק ושיבוש מהלכי משפט ונדון ל-16 שנות מאסר בפועל. בשנת 2000 הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה במיזד לרכב, תקיפת שוטרי כ"ד להכשילו, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, הניגה פוחזת מרכב, איומים ועוד, שם הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בנוסף אין להתעלם מהעובדה שהנאשם ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 12 חודשים, והעבירות בוצעו מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסרו. מדובר בעבר מכביד, בפרט נוכח מהות העבירות בהן הורשע כאשר הרשעתו האחרונה כוללת כאמור עבירות דומות לתיק הנוכחי. ניכר כי תקופת המאסר המשמעוית שהוטלו עליו, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות חמורות.

לנאשם עבר התעברתי הכולל 53 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות חמורות של הניגה בזמן פסילה, והניגה ללא רישיון הניגה בהיותו בלתי מורשה, אך מדובר בעבירות ישנות ובהתאם גם המשקל שניתן להן.

38.במכלול הניסבות ובשם לב לעברו הפלילי של הנאשם 1, אני סבור ששכון לגזור עליו עונש מאסר בפועל לתקופה המצויה במרכז מתחם העונש ההולם.

אופן הפעלת המאסר המותנה ביחס לנאשם 1

39. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומנומקים. ר' ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל שם נקבע כי: "דרישת 'טעמים שירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי....עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשתמו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ...". בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצועו, וככל שיש בביצועו משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 1899/04 ליבוניץ נ' מדינת ישראל).

40. העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות ודומות, ויש בעובדה זו כדי להוות שיקול משמעותי להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. עוד יצוין כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות בחלוף זמן קצר יחסית ממועד שחרורו ממאסר, כך שלא מדובר במי שריצה חלק משמעותי מתקופת התנאי. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר בצדו, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסר המותנה באופן חופף.

נאשם 2

41. ללקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי (חרף דיוני ההוכחות שכבר התקיימו), גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה ובפרט מצבו הבריאותי שלו ושל אביו כעולה מהמסכים הרפואיים שהוגשו (נע/1 - נע/2). כן יינתן משקל לתקופת המעצר בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר בפרט בהתחשב במצבו הרפואי). עוד יובא בחשבון העדר עבר פלילי כאשר למעשה מדובר בהסתבכות הראשונה בפלילים, והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, ובהעדר שיקולים לחומרה, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 2 עונש מאסר המתקרב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

נאשם 3

42. ללקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי (חרף דיוני ההוכחות שכבר התקיימו), גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, ותקופת המעצר בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר). עוד יובא בחשבון העדר עבר פלילי כאשר למעשה מדובר בהסתבכות הראשונה בפלילים, והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, ובהעדר שיקולים לחומרה, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 3 עונש מאסר המתקרב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

נאשם 4

43. ללקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי (חרף דיוני ההוכחות שכבר התקיימו), גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, ותקופת המעצר בה הוא היה נתון מיום 23.01.23 ועד ליום 20.06.23 (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר), ותקופת מאסרו בפיקוח אלקטרוני מיום 20.06.23 ועד היום. עוד יובא בחשבון העדר עבר פלילי כאשר למעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים, והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו.

44. אציין כי נכון היה להשית על הנאשם פיצוי משמעותי לטובת המתלונן, אך המאשימה לא עתרה לכך, ייתכן ונוכח העובדה שהמתלונן אינו מאותר ולא התייצב לדיונים אליהם זומן.

45. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

גזר דין נאשם 1

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם 1 בבית המשפט המחוזי בנצרת בתיק 4559-08-21 בתאריך 06.03.22 למשך 12 חודשים במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

ס"כ יריצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 23.01.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של סחיטה באיומים או סחיטה בכוח או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של כליאת שווא, או עבירה של הדחה בחקירה או עבירת אימים ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורת.

גזר דין נאשם 2

אני גוזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 50 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 23.01.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של חטיפה או עבירה של סחיטה באיומים או סחיטה בכוח או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של כליאת שווא, או עבירה של הדחה בחקירה או עבירת אימים או עבירה של גניבה או עבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 2 קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר.

גזר דין נאשם 3

אני גוזר על הנאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 23.01.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 3 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של חטיפה או עבירה של סחיטה באיומים או סחיטה בכוח או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 3 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של כליאת שווא, או עבירת גניבה או עבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 3 קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר.

גזר דין נאשם 4

אני גוזר על הנאשם 4 מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 23.01.23 ועד ליום 20.06.23.

אני גוזר על הנאשם 4 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של חטיפה או עבירה של סחיטה באיומים או סחיטה בכוח או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 4 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של כליאת שווא, או עבירת אימים או עבירת גניבה או עבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 4 קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר.

גזר דין נאשם 5

אני גוזר על הנאשם 5 מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 23.01.23 ועד ליום 20.06.23.

אני גוזר על הנאשם 5 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של חטיפה או עבירה של סחיטה באיומים או סחיטה בכוח או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 5 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של כליאת שווא, או עבירת אימים או עבירת גניבה או עבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 5 קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורת.

הקנסות שהוטלו על הנאשם יישלמו עד ליום 01.01.25.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנסות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *3592 או בטלפון *****.

(ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, "א" תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, בנכוחות הצדדים.